

¹Державний заклад „Дніпровська медична академія МОЗ України” (Дніпро, Україна),
доцент кафедри біохімії та медичної хімії, к.х.н., доцент, Ludmila.DMA@gmail.com

² Державний заклад „Дніпровська медична академія МОЗ України” (Дніпро, Україна),
викладач кафедри біохімії та медичної хімії, к.б.н., Valentinabilcuk@gmail.com

Важливими чинниками розвитку фармацевтичної освіти стають не тільки знання і вміння використання комп'ютера і інших джерел інформації, але і здатність аналізувати і застосовувати їх для власного розвитку в повсякденному житті. Вплив інформаційних технологій особливо важливо в житті майбутнього провізора. Сучасна фармацевтична освіта має на меті надати рівний доступ до інформації, забезпечуючи систему вищої освіти безпечними і необхідними умовами її отримання. Основним сенсом сучасної фармацевтичної освіти є робота на перспективу. Широке впровадження сучасних віртуальних, інформаційних технологій при реформуванні сфери фармацевтичної освіти можливо через оновлення технології навчання. Його основа – біокомп'ютерні технології, які приведуть до прориву в області освітніх технологій, завдяки оформленню в програмах дидактичних можливостей найсвідомішої функції людини. Модель навчання, що включає віртуальні технології і віртуальну реальність, передбачає інтерактивне управління освоєнням знань. Застосування різноманітних матеріалів: бази знань (гіпертексту лекцій); банк даних (тести контрольні та атестаційні), навчальних та тестуючих програм зі зворотним зв'язком, самостійну роботу за допомогою віртуальної реальності з вивчення і оформлення навчальних завдань [1]. Відзначимо, що в основі застосування віртуальних технологій лежить активна самостійна робота студентів; навчальні програми; віртуальний освітній простір і віртуальна реальність. Віртуальні освітні процеси із застосуванням біокомп'ютера можливо уявити як результат взаємодії реальних об'єктів, і якщо один або декілька з них виступають в ролі суб'єктів взаємодії, то така взаємодія стає джерелом віртуального стану. Віртуальний освітній процес виникає у відповідному віртуальному просторі, властивість якого визначається: по-перше, наявністю в ньому віртуальних об'єктів; по-друге, попередній визначеністю для суб'єктів взаємодії; і, по-третє унікальністю кожного взаємодіяти в створеному ним специфічному віртуальному освітньому просторі. Наявність віртуального[освітнього простору можливо при комунікації викладачів та студентів і освітніх об'єктів. У віртуальному освітньому просторі проходить пошук і підтримка позитивної соціальної ідентичності суб'єкта, який є фактором стабілізації учасника комунікації. Віртуальний освітній процес - одна з форм навчання, яка може відбуватися в звичайній взаємодії викладачів, студентів і об'єктів, які вивчаються. Інформаційно змістовний аспект навчання: знання - уміння - досвід з'єднує дидактичні компоненти біокомп'ютерної і віртуальної моделей, які взаємодіють за схемою; усвідомлення - розуміння - конкретизація - застосування. Застосування віртуальних технологій потребують ретельної підготовки: програмного забезпечення, планів, навчальних посібників з управління програмою, керівництва, індивідуалізації інструкції, спеціальної підготовки викладачів. Усвідомлення місця і ролі в суспільстві нових освітніх стратегій і віртуальних і біоінформаційних технологій призведе до скорочення періоду навчання студентів, зміни змісту освіти.

1. Задоя Е.С. *Виртуальные технологии в образовании* //Е. С. Задоя. *Фундаментальные исследования*. – 2007. – № 6. – С. 75-76.